

Indtægter og Udgifter skulle dog holdes adskilte fra Communes almindelige Kasse" osv. Imidlertid lægger jeg naturligviis ikke stor Vægt paa dette Spørgsmaal, hvis Afgjørelse jeg ganske skal henstille til det ærede Thing. — Der er herefter med Hensyn til disse §§ 9 og 10 kun eet Forslag tilbage, at omtale, nemlig det af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Sage) under Nr. 85 stillede Forslag. Udvalget har, som sagt, foreslaaet, at hvor der i de enkelte Byer maatte være særlige Commissioner, der have havt med visse Anliggender at bestille, der maae erkjendes for at være af reent communal Natur, der skulle disse særlige Commissioner for Fremtiden bortfalde, og disse Anliggenders Bestyrelse gaae ind umiddelbart under Byraadet, idet man dog har tilføjet, at det i alt Fald skal berøe paa Borgerrepræsentationens Bestemmelse, hvorvidt den til Behandlingen af disse særlige Anliggender vil bestille en særlig Commission af sin egen Midte. Det ærede Medlem, som jeg tillod mig at nævne, har nu under Nr. 85 foreslaaet, at der skulde tilføies, at mindst een Borgerrepræsentant skulde være Medlem af disse staaende Udvalg, hvori der altsaa indirecte ligger, at disse Udvalg forøvrigt ogsaa skulde kunne sammensættes af andre Medlemmer end Borgerrepræsentationens egne Medlemmer. De Grunde, som have bevæget det ærede Medlem til at stille dette Forslag, ligge jo nær. Det ærede Medlem mener, antager jeg, at det paa mange Steder maaskee kunde blive temmeligt byrdefuldt for Byraadet at overkomme at varetage alle disse Ting alene, navnlig hvor Borgerrepræsentationen hidtil i saa Henseende har havt Bistand fra særlige Commissioner udenfor Borgerrepræsentationen. Det har imidlertid været en bestemt Tanke hos Udvalget, at man, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder talte for det Modsatte, hvilket efter Udvalgets Mening er Tilfældet med Hensyn til Fattigvæsenet, skulde concentrere hos Borgerrepræsentationen eller Byraadet al den communale Virksomhed og al den communale Myndighed. Man har troet, at det kun var paa den Maade, at det communale Liv ret vilde komme til at udvikle sig, at den communale Styrelse ret vilde kunne faae sin fulde Betydning. Man har na-

turligviis erkjendt, at et forøget Arbejde kunde blive Følgen af en saadan Concentration, men det er netop af særligt Hensyn dertil, at Udvalget, som jeg tidligere har tilladt mig at anføre, havde foreslaaet, hvad det ærede Thing derefter har vedtaget, at Tallet af Borgerrepræsentanter skulde kunne forhøies. Det ærede Thing har vedtaget, at Maximum af Borgerrepræsentanternes Antal i Kjøbstæderne skulde kunne forhøies fra 19 til 25, og dette er, som sagt, særligt skeet af Hensyn til, at disse særlige Anliggender, som tidligere have været bestyrelse af Commissioner, nu skulle falde ind under Borgerrepræsentationens umiddelbare Bestyrelse. Jeg vil da forøvrigt ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo ikke maa oversees, at der i Udvalgets § 9 er gjort en bestemt Forskjel imellem de to Classer af Commissioner; den ene er de Commissioner, der have at varetage Anliggender, som, om de end i en vis Grad maae siges at staae i Forbindelse med Kommunen, saa dog ogsaa i andre Henseender maae siges at gaae ud over det communale Synsomraade, Commissioner, der beskæftige sig med Sager, hvori Staten eller andre Interesser ere interesserede paa anden Maade, end Staten er det ved de egentlige communale Anliggender. Hvad disse Commissioner angaaer, da har Udvalget ingenlunde drifset sig til at foreslaae, at de skulde falde bort, og deres Anliggender lægges umiddelbart ind under Borgerrepræsentationen; man har jo foreslaaet, at Kirkeinspektioner, Bygningscommissioner og Indquartiringscommissioner osv. fremdeles skulle blive bestaaende og væsentligt sammensættes paa samme Maade, som hidtil har været Tilfældet, kun med den Forandring, som jeg før tillod mig at hentyde til, at man nemlig har meent at burde forstærke det communale Element noget i Kirkeinspektionen. Men ved Siden af denne Art af Commissioner er der en anden, der alene omtales i det sidste Stykke af Udvalgets § 9, nemlig de Commissioner, der have med reent communale Anliggender at bestille. Saavidt Udvalget erkjendt, er det ingenlunde Tilfældet, at der i alle Kjøbstæder findes saadanne Commissioner udenfor Borgerrepræsentationen, som have med Anliggender at bestille, der efter deres Væsen maae erkjendes at være reent communale; men efter